

[C. J. F. Sven.]

ikke hindre, at man lovgivningsmæssigt øger og udvider den finansielle Ramme, uden Hensyn til, at med de daarlige Tider vil Kravene vokse og Udgifterne stige, selv om de bestaaende Rammer oprettholdes. Ja, jeg vil lade den højtærede Minister føre denne Kamp, jeg agter ikke at slutte op bag ham."

Hvad er der sket? Hvem er med i Troppe? Hvem marcherer? Hvem er ivrig? Hvem er glad? Hvem lykønsker? Det ærede Medlem Hr. Krag. Det er Forholdet.

Til Slutning kun dette: naar det ærede Medlem Hr. Krag for at klare sig ud af denne, jeg indrømmer, penible Situation, som det er at faa sine ret nye Udtalelser præsenteret, begynder at angribe os for, hvad vi eventuelt i Fremtiden maatte ville sige, er man saa ikke lidt langt ude? Jeg indrømmer, at jeg har tilladt mig at citere, ikke hvad det ærede Medlem i Fremtiden maatte kunne finde paa at sige, men kun, hvad han *har* sagt. Hvis jeg skulde følge den samme Metode og tale om, hvad det ærede Medlem muligvis i Fremtiden vil sige, vilde jeg blive stillet overfor en meget vanskelig Situation; thi, som ærede Medlemmer nu har set, det skifter fra Dag til Dag, fra Aar til Aar, og hvad det ærede Medlem f. Eks. om to Aar kan finde paa at sige om den Socialreform, han nu er saa forførdelig glad for, er jo ganske umuligt at vide.

Munch-Petersen: Det er jo slaaende Argumenter, man fra Socialministerens og den socialdemokratiske Ordførers Side har mødt os med. Man har paastaet, at vi har ikke sat os ind i Lovforslaget, at vore Argumenter altsaa var intetsigende. Men paa intet Omraade har man søgt at tilbagevise dem. Det, jeg sagde, var, at vi havde ikke kunnet sætte os ind i de Par Hundrede Ændringsforslag, som blev forelagt og behandlet omgaaende, inden de blev behandlet, og derfor ikke havde taget Ordet ved anden Behandling. Men selve Principperne for Socialloven, ja, de har jo været gældende i Menneskealdre, saa dem har vi sat os ind i, og selve Socialloven har jo ogsaa været forelagt adskillige Gange, og der har været Lejlighed nok til at sætte sig ind i den.

Det er da ogsaa saaledes, at man faktisk ikke har kunnet tilbagevise en eneste af de Paastande, jeg har fremsat om, at denne Sociallov betyder en Forringelse paa forskellige Omraader. Selvfølgelig kan Socialministeren godt forsøge at faa Arbejderne til at tro paa, at de Ændringer, som gennemføres efter Kriseforliget med Venstre,

gennemgaaende er Forbedringer. — Det blev fremhævet, at selv om denne Lov betyder en Forringelse af Statens og Kommunernes samlede Udgifter, vil Reformen i sin Helhed hverken betyde Forringelse eller Forøgelse, den vil hvile i sig selv. Nu er der det at sige dertil, at det for det første var meget lidt, hvis man ved en hel Menneskealders Kamp og Arbejde opnaaede det, at man fik gennemført en Reform, der indeholdt de samme Udgifter som den tidligere Lovgivning. Men hertil kommer, at disse Beregninger for Udgifterne, som det er fremhævet Gang paa Gang af Socialministeren, overalt er gjort saa rigelige som muligt, for at man kan have en bred Margin. Deri ligger det jo ogsaa, at Sandsynligheden taler for, at Udgifterne efter Gennemførelsen af Reformen vil blive mindre, end de er beregnet til.

Tilmed ligger der i disse Beregninger et stadigt Udgangspunkt i de saakaldte normale Tider, og normale Tider er i hvert Fald noget, vi ikke har normalt mere i Danmark, heller ikke i andre kapitalistiske Lande. Socialministeren har ogsaa fremhævet, at i en Krisetid vil hans Reform betyde en Besparelse, og nu er det en Gang Krisetid, vi har og ogsaa vil faa under den Dødsudvikling, som Kapitalismen gaar i Møde. Og netop ved at man lægger Reglerne saa faste og gaar imod alle de ekstraordinære Ting, som der tidligere var større Margin for, end der nu bliver, vil dette Lovkompleks i Krisetider med saakaldt unormal stor Arbejdsløshed betyde en Besparelse for Staten, og dermed en Nedsikring for dem, som skulde nyde godt af den sociale Forsorg.

Saa hæveder man stadig, at det jo kun er asociale Individuer, der kommer under Fattigvæsenet efter denne Socialreforms Gennemførelse — det var det Udtryk, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) brugte i Gaar i sin første Ordførtale. Men i § 321 er der f. Eks. en Bestemmelse om, at erhvervs- og subsistensløse kommer under Fattigvæsenet. Ifølge Stk. 4 i denne Paragraf betragtes som erhvervs- og subsistensløs en Person, som 1) i længere Tid har været og ved Forsorgens Begyndelse stadig er uden Arbejde og ude af Stand til ved egen Hjælp at skaffe sig saadant, 2) er uden fast Bopæl og 3) mangler Tilholdssted hos Familie eller andre paarørende i den Kommune, hvis sociale Udvalg maa tage sig af ham.

Det er altsaa de erhvervs- og subsistensløse, som skal anbringes paa Arbejdsanstalter, altsaa paa Fattiggaardene; det er jo de nuværende Fattiggaarde, som skal gøres